

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 59/2021-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. februára 2021 v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca), zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Ľuboša Szigetiho predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], a [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpených advokátskou kanceláriou URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s. r. o., advokátska kancelária, Havlíčkova 16, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Ondrej Urban, MBA, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Csp 23/2017 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť o d m i e t a .

Odôvodnenie:

I.

Sťažostná argumentácia a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. decembra 2020 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Csp 23/2017 (ďalej len „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia podali na okresnom súde 20. februára 2017 určovaciu žalobu o spotrebiteľskom úvere. Podľa ich názoru bol okresný súd dlhodobo nečinný, ani po viac ako 3 rokoch a 10 mesiacoch nebolo rozhodnuté o náhrade trov konania a vec nie je právoplatne skončená. V napadnutom konaní rozhodol okresný súd rozsudkom, ktorý sťažovatelia 14. januára 2019 napadli odvolaním, pretože „... nesúhlasili so závermi prijatými v rozsudku“.

3. Sťažovatelia v ústavnej sťažnosti namietajú nesústredenosť, nehospodárnosť a nekoordinovanosť spojenú s neefektívnym prístupom okresného súdu k prejednaniu merita veci, ktorých následkom je „doslova absurdné porušovanie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov“ podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

4. V petite ústavnej sťažnosti sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd ich ústavnú sťažnosť prijal na ďalšie konanie a následne nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa 1 na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie, postupom a konaním Okresného súdu Košice II v súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 17 Csp/23/2017 porušené bolo.

2. Základné právo sťažovateľa 2 na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie, postupom a konaním Okresného súdu Košice II v súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 17 Csp/23/2017 porušené bolo.

3. Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Okresnému súdu Košice II, aby v súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 17 Csp/23/2017 konal bez zbytočných prietáhov a vec v primeranej lehote prejednal.

4. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi 1 primerané finančné zadosťučinenie vo výške 4 390,00 EUR, ktoré je Okresný súd Košice II povinný uhradiť sťažovateľovi 1 do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi 2 primerané finančné zadosťučinenie vo výške 4 390,00 EUR...

6. Porušovateľ je povinný nahradiť spoločne a nerozdielne sťažovateľovi 1 a sťažovateľovi 2 náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia, a to vo výške 900,58 Eur...“

II.

Relevantná právna úprava

5. Podľa čl. 124 ústavy je ústavný súd nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním, o postavení jeho sudcov a ich bezúhonnosť ustanoví zákon. Týmto zákonom je zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

7. Ústavný súd podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

8. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) podľa § 42 ods. 2 písm. f), g), q), r), t) alebo písm. v), ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 55 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania je neprípustný, ak

- a) sa týka vecí, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené, b) ústavný súd v tej istej veci koná, c) navrhovateľ sa ním domáha preskúmania rozhodnutia ústavného súdu alebo d) to ustanovuje tento zákon v § 132 ods. 2 alebo § 142 ods. 2.

9. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 38 ods. 2 listiny každý má právo, aby jeho vec bola prerokovaná verejne, bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach a záväzkoch.

Podľa čl. 47 charty každý, koho práva a slobody zaručené právom Únie sú porušené, má za podmienok ustanovených v tomto článku právo na účinný prostriedok nápravy pred súdom. Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. Každý musí mať možnosť poradiť sa, obhajovať sa a nechať sa zastupovať.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej s'ťažnosti

10. Predmetom preskúmania v konaní o ústavnej s'ťažnosti s'ťažovateľov je opakované tvrdenie s'ťažovateľov o porušení ich označených práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní. Ústavný súd z vlastnej rozhodovacej činnosti zistil, že s'ťažovatelia svoju prvú ústavnú s'ťažnosť týkajúcu sa namietaného porušovania označených práv v napadnutom konaní doručili 20. augusta 2020, o ktorej rozhodol ústavný súd uznesením sp. zn. II. ÚS 492/2020 z 22. októbra 2020 tak, že ju odmietol. Označené rozhodnutie ústavného súdu nadobudlo právoplatnosť jeho doručením 29. októbra 2020. S'ťažovatelia následne približne po uplynutí jedného mesiaca doručili svoju opakovanú ústavnú s'ťažnosť na priet'ahy v napadnutom konaní 25. novembra 2020, o ktorej rozhodol ústavný súd uznesením sp. zn. II. ÚS 599/2020 zo 17. decembra 2020 tak, že ju ako neopodstatnenú odmietol. V poradí druhé označené rozhodnutie ústavného súdu vo veci namietaného porušovania označených práv s'ťažovateľov postupom okresného súdu v napadnutom konaní nadobudlo právoplatnosť jeho doručením 21. januára 2021. Predmetom tohto konania je tretia s'ťažnosť s'ťažovateľov v poradí, pričom táto bola doručená ústavnému súdu po vydaní

druhého rozhodnutia ústavného súdu o sťažnosti sťažovateľov sp. zn. II. ÚS 599/2020 zo 17. decembra 2020, ale ešte pred nadobudnutím jeho právoplatnosti.

11. Keďže v čase doručenia tejto ústavnej sťažnosti konanie o predchádzajúcej identickej ústavnej sťažnosti sťažovateľov nebolo právoplatne skončené, možno konštatovať, že je daný dôvod neprípustnosti sťažnosti sťažovateľov podľa § 55 písm. b) zákona o ústavnom súde (ústavný súd v tej istej veci koná, pozn.).

12. Ústavný súd nespochybňuje skutočnosť, že procesné rozhodnutie o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je namietané porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote štandardne nie je spôsobilé v prípade opakovanej sťažnosti založiť prekážku rei iudicatae podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde a ani štandardne nezakladá dôvod na odmietnutie sťažnosti podľa § 55 písm. c) zákona o ústavnom súde. Pokiaľ však ide o opakovanú sťažnosť podanú s neprimerane krátkym časovým odstupom niekoľkých dní alebo týždňov od skoršieho rozhodnutia ústavného súdu o identickej sťažnosti tých istých sťažovateľov z hľadiska jej predmetu, ústavný súd zastáva názor, že povaha namietaných práv, ktorá sa spája s plynutím času, umožňuje prijať záver, že v princípe ide len o vyjadrenie nesúhlasu so skorším rozhodnutím ústavného súdu o tej istej veci. Ústavný súd už len dodáva, že okolnosti podania opakovanej identickej sťažnosti sťažovateľov (tretia v poradí v priebehu šiestich mesiacov, pozn.) nevyklučuje ani prijatie možného záveru, že v okolnostiach prípadu ide aj o zároveň šikanózný výkon práv, resp. zneužitie práva podať sťažnosť adresovanú ústavnému súde.

13. Ústavný súd, vychádzajúc z uvedeného, preto opakovanú ústavnú sťažnosť sťažovateľov odmietol z dôvodu jej neprípustnosti podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde.

14. Pretože ústavná sťažnosť sťažovateľov bola ako celok odmietnutá, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími ich požiadavkami uvedenými v sťažnostnom petite.

15. Nad rámec uvedeného ústavný súd právnenému zástupcovi sťažovateľov pripomína, že takýto výkon advokácie *prima facie* nezodpovedá účelnému uplatneniu alebo bráneniu práva, za ktorý by mu mala patriť odmena. Ide len o účelové využívanie či zneužívanie neznalosti sťažovateľov na účel generovania, resp. saturovania trov konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. februára 2021

Peter Molnár
predseda senátu